

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo rart med ærlige politikere, og hr. Jørn Jespersen taler ærligt ud af posen og konkluderer, at selv med det, som hr. Jørn Jespersen plejer at kalde det grønne flertal, lykkedes det at forarme naturen mere og mere op gennem 1990'erne.

Det er da fantastisk, at selv et grønt flertal ikke kan føre en politik, der forhindrer en forarmelse af dansk natur og miljø. Vil det sige – det kunne hr. Jørn Jespersen jo komme herop og bekræfte – at den indsats, som den tidligere regering gjorde på miljøområdet sammen med SF, har været utilstrækkelig? Og når der var et grønt flertal, hvorfor lavede man så ikke de nødvendige ting?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der skal da ikke herske nogen tvivl om, at efter SF's opfattelse var den naturpolitik, som det grønne flertal førte, helt bestemt utilstrækkelig. Der var nogle meget stærke udviklinger i erhvervslivet, hovedsagelig i landbruget, som det ikke lykkedes at dæmme godt nok op for via den lovgivning, der blev gennemført.

Men netop derfor er det dybt tragisk, at den indsats, som var ved at blive optrappet ganske dramatisk og måske kunne være blevet tilstrækkelig i løbet af ikke særlig mange år, hvis udviklingen havde fortsat, nu er bombet år tilbage af den nye regering. Udtrykket utilstrækkelig på det grønne område vil være alt for mildt, for udviklingen er direkte kontraproduktiv.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil blot foreslå hr. Jørn Jespersen, at han måske udtrykker det mere direkte og kontant over for hr. Eyvind Vesselbo.

Sagen var jo, at da man f.eks. lavede Vandmiljøplan II, havde den daværende regering to muligheder. Den kunne enten lave den sammen med Enhedslisten eller sammen med hr. Vesselbos parti. Så skød man sig selv i foden og lavede den sammen med hr. Vesselbos parti, og resultatet af den fejldisposition lever vi med i dag. Mere indviklet er det jo ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg mener, at det er lige på grænsen for kriterierne for korte bemærkninger til hr. Jørn Jespersen. Jeg siger ikke, at det er et irrelevant indlæg, jeg

siger bare, at det måske er på grænsen til en kort bemærkning til hr. Jørn Jespersen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finder sted i morgen, tirsdag den 13. maj 2003.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om naturpleje og naturgenopretning, om mere natur til flere – en naturreform for Danmark.

Af Torben Hansen (S) og Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Forslaget giver anledning til en drøftelse af, om der er behov for en naturreform i Danmark. Det kunne jeg måske tilslutte mig, bl.a. fordi regeringen allerede er godt i gang med at reformere naturpolitikken.

Kl. 14.15

Regeringens naturpolitik er præsenteret ved forskellige lejligheder. Det er sket i et naturpolitisk udspil fra 8. august 2002, i den naturpolitiske redegørelse, som var til debat i Folketinget den 22. november 2002, og i dagens forespørgselsdebat, F 60, om Danmarks naturområder.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed repetere hele indholdet i naturpolitikken. Det er fremgået, at regeringen har taget fat på løsningen af problemerne over en bred front, og vi har også taget fat på finansieringen af indsatsen. Det skete i aftalen mellem regeringen, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti i finansloven for 2003, og det er sket i den netop indgåede aftale mellem regeringen og forligspartierne om mere skov og natur i finansloven for 2004. Dermed sikres det, at initiativerne på Natura 2000-området, friluftsliv og velfærd samt etablering af by-

nær natur og skov kan fortsætte i de kommende år.

Samtidig er vi i gang med at give naturpolitikken en væsentlig nyorientering. Regeringen vil anvende en række nye virkemidler, som vi er overbevist om er en forudsætning for at nå målet. Vi er meget opmærksomme på de problemer, som forslagsstillerne peger på.

Forslagsstillerne foreslår, at regeringen pålægges at fremlægge en handlingsplan, som for det første skaber 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer, for det andet forstærker plejen af naturen og for det tredje styrker indsatsen for naturgenopretning og opretter bufferzoner omkring sårbar natur.

Regeringen har allerede taget fat på alle disse spørgsmål. I oktober kom regeringen således med en handlingsplan for biodiversitet og forslag til revideret lovgivning for natur- og skovområdet. I handlingsplanen vil der indgå en samfundsøkonomisk analyse af etableringen af 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer i bl.a. habitatområderne.

Forslaget blev faktisk i sin tid fremsat af Wilhjelmudvalget, men udvalget fremlagde ikke samtidig de fornødne økonomiske analyser af omkostninger og gevinster ved at realisere forslaget. Det er det, vi nu har sat i gang i forbindelse med udarbejdelsen af biodiversitetsplanen. Jeg mener nu som dengang, at der ikke bør træffes en beslutning, før vi har disse analyser klar og dermed er i stand til at sætte forslaget ind i en større faglig og prioriteringsmæssig sammenhæng.

Det andet punkt i forslaget om forstærket pleje af naturen indgår ligeledes i regeringens politik. Her er der tale om, at vi skal prioritere. Vi skal udvælge, hvilke naturtyper der har mest behov for pleje, og hvilke midler der skal sættes ind, og det vil bl.a. ske gennem den regionale naturplanlægning, hvorom der for nylig er udsendt et idékatalog. Det siger sig selv, at de naturtyper, der er beskyttede under habitatdirektivet, er højprioriterede i forbindelse med genopretning, pleje eller ændrede driftsformer. Derfor vil der også ske en yderligere fokusering af indsatsen på disse naturtyper, og regeringen arbejder på at skaffe de fornødne midler til gennemførelsen af en plejeindsats, der genopretter eller bevarer gunstig bevaringsstatus i habitatnaturtyperne.

Et af elementerne, der indgår i naturplanlægningen, er forbedring af de økologiske forbindelser mellem naturområderne gerne koordine-

ret på tværs af amtsgrænserne. Midlerne til den øgede indsats skal komme fra en række kilder. Gennem finanslovaftalen for 2003 er der skaffet 50 mio. kr. ekstra til naturområdet, og i den nye aftale mellem forligspartierne er der enighed om at undersøge, om der kan ske salg af ikkebynære, mindre nåletræsplantager på op til i alt 1.500 ha til at fortsætte denne indsats.

Det er desuden en forudsætning for løsnin-gen af opgaven, at der skaffes øget medfinansiering fra EU. Det kan ske i form af udvidelse af den gældende LIFE-Nature ordning og ved øget målretning af støtteordningerne på landbrugsområdet hen imod natur og miljø. Det har tidligere været fremme i debatten, at der skulle være behov for mellem 170 mio. kr. og 260 mio. kr. pr. år over de kommende 10 år for alene at kunne leve op til habitatdirektivets forpligtelser. Det er imidlertid vigtigt at lægge mærke til, at den hidtidige indsats for naturbeskyttelse i Natura 2000-områderne samtidig er opgjort til ca. 152 mio. kr. pr. år, så udfordringen bliver derfor først og fremmest at målrette, prioritere og effektivisere anvendelsen af midlerne.

Kommissionen kommer i september med et udspil om fællesskabsløsninger til finansiering af indsatsen i habitatområderne. Lad os fortsætte debatten på dette grundlag.

Kl. 14.20

Naturgenopretningen er fortsat et vigtigt virkemiddel i dansk naturpolitik. Vi har gennem årene skaffet mange nye naturområder gennem naturgenopretning og genopretning af vådområder som en del af Vandmiljøplan II.

I årene fremover vil den statslige indsats først og fremmest blive koncentreret om de beskyttede naturtyper i Natura 2000-områderne med henblik på, at vi kan opfylde vores forpligtelser efter habitatdirektivet, men også ådalene er i fokus. Som en del af forberedelserne til Vandmiljøplan III bliver mulighederne for en målrettet indsats for en mere ekstensiv drift i ådalene vurderet, og regeringen har desuden klart tilkendegivet, at de udestående problemer vedrørende etableringen af bufferzoner omkring natur, som er sårbar over for påvirkning af kvælstof, vil blive gennemanalyseret.

Også på dette område er jeg tilhænger af, at der skaffes et solidt beslutningsgrundlag, inden der træffes en beslutning. Vi skal simpelt hen vide, hvilke restriktioner der skal til i zonerne, hvordan de virker i praksis, og hvordan bufferzonerne etableres med mindst muligt bureaukrati og kontrol.

Det står centralt for mig, at målene i både Vandmiljøplan III og handlingsplanen for biodiversitet skal søges opnået gennem en ændring af landbrugets praksis, der tilgodeser både miljø og natur. Jeg vil have helhedstankegangen ind i miljø- og naturpolitikken. I forbindelse med vedtagelse til Vandmiljøplan II tog vi de første skridt i den retning ved at inddrage skovrejsning, vådområder m.m. som vigtige elementer, og regeringen vil arbejde for at komme videre ad den vej.

Der er en nær sammenhæng mellem naturpolitikken og skovpolitikken. For knap et år siden udsendte jeg det nationale skovprogram, som angiver den køreplan, regeringen vil følge for at beskytte naturværdierne i skovene. Et af målene er, at 10 pct. af skovarealet har bevaring af biologisk mangfoldighed som det vigtigste formål. Spørgsmålet om naturskove og habitatnaturtyper i skovene indgår i denne målsætning, og spørgsmålet om beskyttelse af habitatnaturen er taget op i forbindelse med arbejdet med den nye skovlov.

Vi har derfor en målsætning, vi er i fuld gang med at opfylde den, og der er derfor ingen grund til allerede nu at opstille nye mål og nye køreplaner. Lad os nu først blive færdige med det, vi lige har sat i gang.

Forslagets bemærkninger indeholder en lang række argumenter og detaljerede forslag, som mere eller mindre er hentet direkte fra Wilhjelmudvalgets rapport. Den vil jeg ikke kommentere direkte, men jeg vil gerne sige, at der er meget godt i rapporten fra Wilhjelmudvalget – så meget godt, at også regeringen har arbejdet videre på grundlag af bl.a. udvalgets analyser og en række af udvalgets forslag. Regeringen arbejder som sagt også på at gennemføre flere af de økonomiske analyser, som udvalget ikke fik lejlighed til at gennemføre, og dette materiale vil ligge til grund for den handlingsplan for biodiversitet, som regeringen fremlægger i efteråret.

Forslagsstillerne kalder deres forslag et forslag til en naturreform, men det er forkert. En reform er ikke kun et spørgsmål om at tilføje flere midler. Den egentlige reform ligger i regeringens omlægning af naturpolitikken. Regeringens omlægninger bygger på en række nye principper, som udvikler dimensioner af naturpolitikken. Vi skaber folkelig indflydelse og medejerskab til naturen, og det har vidtgående konsekvenser for den måde, vi bruger og regulerer naturen på. Vi bygger på en forudsætning om, at markederne skal stærkere ind i billedet, og at

der i høj grad skal bygges på partnerskaber mellem offentlige og private interessenter. Det vil sikre, at vi optimerer og effektiviserer anvendelsen af ressourcerne på naturområdet.

Med henvisning til, at regeringen således allerede arbejder med de fremsatte forslag, herunder at der fremlægges en handlingsplan for biodiversitet og forslag til revision af både naturbeskyttelsesloven og skovloven i efteråret 2003, og at der derfor på nuværende tidspunkt ikke foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for flere af forslagene, kan regeringen ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om natur, naturpleje og naturgenopretning og mere natur til flere – en naturreform for Danmark.

Grunden til, at vi ikke kan støtte forslaget, er ikke – og det tror jeg alle er opmærksomme på – at vi ikke tager hensyn til og prioriterer naturmiljø højt, og jeg tror også, at det, jeg har sagt, giver klart udtryk for det. Det er en topprioritet for regeringen, men det er altså et for tidligt tidspunkt at træffe beslutninger på. Man er nødt til at have et fagligt grundlag under fødderne.

Kl. 14.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Vi har jo lige drøftet natur og naturgenopretning i flere timer, så det er lidt svært og lidt begrænset, hvad der kan siges af nye ting i denne her sag. Det er jo sådan, at ordførerne for forligspartierne på naturområdet og miljøministeren gang på gang har været heroppe og fortælle, hvad intentionerne er på naturområdet, både fra regeringens side og fra de enkelte partiers side.

Jeg har noteret mig, at i bemærkningerne taler de socialdemokratiske forslagsstillere med den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, i spidsen om den større og større forarmelse af dansk natur og danske naturværdier, og at det er en forringelse, som bl.a. Wilhjelmudvalget peger på i rapporten fra 2001. Skal man tolke de konklusioner, som altså understreges i bemærkningerne til beslutningsforslaget, betyder det, at den miljøpolitik, som den socialdemokratiske regering førte i 1990'erne har ført til en forarmelse af dansk natur. Det er altså en erkendelse, der vil noget, og derfor kan jeg godt forstå, at hr. Torben Hansen som Socialdemokratiets ordfører på området gerne vil have sat noget i gang.

Men man kan nu engang bukke så dybt i sin bodsgang, at man falder forover. Det er jo ikke

sådan, at dansk natur er forarmet, men det er klart, at der trænges til initiativer, som den nuværende regering har sat i værk, og som vi lige har drøftet i forespørgselsdebatten.

Der foreslås en række ting i beslutningsforslaget. Det foreslås, at der skabes 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer, overdrev og strandenge i de kommende år, men der er ingen argumentation i forslaget for, hvorfor det lige netop skal være 100.000 ha. Hvorfor ikke 125.000 eller 75.000 ha? Hvad er de faglige og videnskabelige begrundelser for lige netop dette areal?

Der tales også om bufferzoner på 300 m omkring sårbar natur. Hvorfor 300 m? Det er der ingen forklaring på. Hvorfor ikke 400 m? Og hvad er særlig sårbar natur? De manglende begrundelser er det gennemgående træk ved beslutningsforslaget. En masse ord, men ingen dokumentation eller faglige videnskabelige begrundelser, og på den måde følger Socialdemokratiet linjen fra regeringstiden: flotte ord, høj cigarføring uden indhold.

Efter Socialdemokratiets eget beslutningsforslag førte den daværende linje jo til forarmelse af naturen. Det vil den nuværende regerings naturpolitik gøre op med, så hvis Socialdemokratiet vil være med, er der behov for mere konstruktive toner. Det er ikke nok med luftige forslag uden dokumentation. Der er brug for et konstruktivt og sagligt samarbejde, hvor vi i fællesskab når frem til resultater til gavn for den danske natur.

Den manglende seriøsitet i forslaget dokumenteres yderligere i afsnittet om finansiering, hvor det fremgår, at der skal bruges 400 mio. kr. til at realisere forslaget. Men hvor er finansieringen? Dette spørgsmål er stillet til en række socialdemokratiske ordførere under en tidligere debat her i salen, men uden at der kom noget konkret svar på det. Det kunne jo være, hr. Torben Hansen kunne delagtiggøre os i, hvor man har tænkt sig at finde de 400 mio. kr., for det er vel ikke sådan, at Socialdemokratiet vender tilbage til sin gamle tese om, at man kan bruge pengene to gange?

I beslutningsforslaget nævnes det, at de 100 mio. kr. skal finansieres gennem EU, men hvordan? 100 mio. kr. skal tages fra jordbrugerhvervene. Ja, men hvordan? Der står ikke noget om, hvordan det skal ske, og desuden mangler der dækning for 200 mio. kr., idet man taler om at bevilge 400 mio. kr. Man nævner løseligt, hvor man vil tage de 200 mio. kr. fra, men om de re-

sterende 200 mio. kr. kommer der ikke noget svar.

Medmindre Socialdemokratiet ændrer kurs, er det jo svært at se Socialdemokratiet som en konstruktiv medspiller på natur- og miljøområdet. Men jeg går ud fra, at når man har fremsat dette forslag, kunne det jo være, at der trods alt var lidt mere konstruktive toner fremover.

Af alle de ting, jeg har sagt her, fremgår det, at vi ikke kan støtte forslaget. Der er ikke nogen videnskabelig og faglig baggrund for argumentationen, og der mangler totalt argumenter for finansieringen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Der blev sagt høj cigarføring, og at der totalt mangler argumenter, men det er jeg stensikker på at de ærede medlemmer af Wilhjelmudvalget bliver meget kede af. De tre anbefalinger, der ligger i de tre punkter i beslutningsforslaget, er – som miljøministeren så snedigt har regnet ud – jo rent faktisk noget, som står i Wilhjelmudvalgets rapport, og jeg tror ikke, medlemmerne betragter det som høj cigarføring og grebet ud af den blå luft.

Kl. 14.30

Mener hr. Eyvind Vesselbo, at det, der ligger i Wilhjelmudvalgets rapport generelt, er høj cigarføring? Grebet ud af den blå luft uden sammenhæng med virkeligheden? Er det virkelig Venstres svar på det meget seriøse stykke arbejde, som Wilhjelmudvalget afleverede i september 2001, hvor alle parter, alle spillere inden for hele naturområdet rent faktisk var blevet enige omkring de her anbefalinger. Er det virkelig Venstres svar? Høj cigarføring og grebet ud af den blå luft?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Næh, det var netop det, jeg sagde. Jeg understregede jo meget betydningen af Wilhjelmudvalgets rapport, som taler om en forarmelse af naturen op gennem 1990'erne, hvor den socialdemokratiske regering har siddet og ført miljøpolitik. Derfor er det klart, at jeg understreger betydningen af Wilhjelmudvalgets rapport.

Så jeg forstår ikke helt, at der skulle være sat spørgsmålstejn ved Wilhjelmudvalgets rapport. Det, jeg sætter spørgsmålstejn ved, er jo den miljøpolitik, som den socialdemokratiske regering førte op gennem 1990'erne, og som jo åben-

bart efter Socialdemokratiets opfattelse førte til en forarmelse af naturen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil da gerne have lov til at gentage over for hr. Eyvind Vesselbo, at det, der ligger i beslutningsforslaget om, at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for 100.000 ha vandløbsnære arealer, for bufferzoner, for at forstærke naturplejen, stort set, som det står her, er taget direkte ud af Wilhjelmudvalgets rapport. Det er det, jeg beder hr. Eyvind Vesselbo forholde sig til. Forarmelsen har hr. Jørn Jespersen i sit tidligere indlæg i forespørgslen jo klart gjort rede for. Der var nogle ting, der simpelt hen ikke var gode nok.

Vi ved jo også godt, hvor vi i sidste ende skal sende en del af det politiske ansvar, der ligger, hen. Men der ligger så bestemt også et ansvar ude, havde jeg nær sagt, i det åbne land.

Men endnu en gang: Mener hr. Eyvind Vesselbo, at Wilhjelmudvalgets anbefaling, som vi her har taget nogle af, er høj cigarføring og grebet ud af den blå luft og uden faglig sammenhæng? Det tror jeg virkelig Wilhjelmudvalget ville synes var en grov, grov nedvurdering af deres arbejde. Og det er det, jeg beder hr. Eyvind Vesselbo forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo et problem, når man går op og svarer på det spørgsmål, der bliver stillet, at det så bare bliver stillet igen, fordi hr. Torben Hansen ikke kan lide svaret. Jeg må nok sige til hr. Torben Hansen: Jeg kan altså ikke svare på den måde, hr. Torben Hansen gerne vil have det. Beklager, jeg er ikke medlem af Socialdemokratiet. Jeg er Venstres miljøordfører, så derfor repræsenterer jeg jo ikke Socialdemokratiets synspunkter. Derfor kan jeg heller ikke udtale mig på Socialdemokratiets vegne, og derfor kan jeg ikke udtale mig, som Socialdemokratiet gerne vil have.

Men jeg kan så åbenbart forstå, at det nu er svært at finde ud af, hvem der egentlig har skylden for forarmelsen af den danske natur. Hr. Jørn Jespersen sagde, at de i SF gerne ville gå meget længere, og nu siger hr. Torben Hansen: Ja, det er jo et problem med den forarmelse, som skyldes den miljøpolitik, der er blevet ført af den socialdemokratiske regering.

Jamen hvem har skylden? Socialdemokratiet og SF havde jo flertallet sammen med Det Radikale Venstre. Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsens parti, der er skyld i, at der er sket en forarmelse af dansk natur?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Vi kan åbenbart få en meget lang diskussion om forarmelse. Hvis man skal sige noget her sådan lidt bagefter, så kan man sige, at vi åbenbart lavede Vandmiljøplan II med de forkerte. Men det var før min tid.

Hr. Eyvind Vesselbo siger, at han ikke udtaler sig på vegne af Socialdemokratiet. Nej, det vil jeg sige at jeg også er meget taknemmelig for. Det har jeg sådan set været siden kl. 10 i formiddags.

Men stadig væk sagde hr. Eyvind Vesselbo i sin tale, at de tre punkter, der ligger i beslutningsforslaget, er høj cigarføring og grebet ud af den blå luft. Det eneste, jeg egentlig beder hr. Eyvind Vesselbo forholde sig til, er: Betyder det så implicit, at Venstres miljøordfører, hr. Eyvind Vesselbo, mener, at det, der står i Wilhjelmudvalgets rapport, som beslutningsforslagets første side stort set er en afskrift af, er høj cigarføring og grebet ud af den blå luft?

Lad os nu lægge alt det andet til side. Jeg vil bare gerne have Venstres miljøordførers svar på, om Wilhjelmudvalget er helt i skoven med deres rapport.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Så prøver vi på en anden måde. Det er høj cigarføring, når man i et beslutningsforslag foreslår at afsætte 400 mio. kr. til naturgenopretning og til en naturplan osv., når man ikke ét eneste sted i forslaget beskriver, hvordan man vil finansiere det. Det er høj cigarføring. Det er simpelt hen at holde det røde flag så højt, at man slipper jorden.

Så derfor: Ja, det forslag, der ligger, er høj cigarføring, men Wilhjelmudvalgets rapport er jo ikke høj cigarføring. Den er saglig, og det er forskellen.

Hr. Torben Hansen sagde, at det var nogle forkerte, man havde indgået vandmiljøforlig med. Er det sådan, at hr. Torben Hansen her meddeler, at Socialdemokratiet trækker sig ud af vandmiljøforhandlingerne med den udtalelse?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Blach Hansen. Hr. Torben Hansen har opbrugt sine tre gange.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan til hr. Eyvind Vesselbos beroligelse sige, at vores forslag selvfølgelig er fuldt finansieret. Det kan man finde ved at kigge i vores finanslovforslag bl.a. fra indeværende år. Vi gør nemlig det til forskel fra regeringen, at vi prioriterer på tværs af områder, så vi kan godt tage fra et andet område og give til Miljøministeriet. Vi kunne også have gjort det modsatte. Regeringen mener desværre, at alt, hvad der skal ske fra Miljøministeriet, skal gøres inden for Miljøministeriets eget budget, og resten af pengene fra Miljøministeriet forsvinder.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Eyvind Vesselbo om, er: Hvordan forholder Venstre sig til de tre konkrete forslag, der ligger her, nemlig mere plads til naturen i kraft af 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer, forstærket pleje af både private og offentlige naturarealer og en styrket indsats for at lave naturgenopretning, herunder ikke mindst de 300-meter-bufferzoner omkring særlig sårbar natur?

Og nej, vi står selvfølgelig fast på vores vandmiljøplan, alt andet ville også være ønsketænkning fra hr. Eyvind Vesselbos side. Men vi mener, at der er brug for, at vi nu tager nogle ekstra skridt særlig i forhold til landbruget, og der venter vi da spændt på at høre senere i dag, om Venstre vil være med. Men det vil nok være for meget for langt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Fru Pernille Blach Hansen sagde jo intet om, hvordan det var finansieret, men sagde: Bare kig i finansloven, der kan I se det, hvordan de her 400 mio. kr. er finansieret. Jamen hvorfor står det ikke i beslutningsforslaget, hvordan man finansierer det, man foreslår? Det er da ikke seriøst.

Derudover må jeg jo så spørge, om det beslutningsforslag, der ligger her – hr. Torben Hansen sagde jo også meget rigtigt, at man havde indgået vandmiljøforlig med de forkerte – så er det første skridt til at have en argumentation for at trække sig ud af forhandlingerne om vandmiljøplan III. For så vil vi gerne have en klar melding nu. Så er der jo ingen grund til at spille tid med at sidde med hinanden fremover.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Så vidt jeg kan se af regeringens redegørelse om Danmarks natur, står der nu heller ikke noget om, hvor pengene skal skaffes her, men sådan er der jo så meget. Jeg kan da sige, at et af de steder, vi har skaffet pengene, bl.a. er ved at skære i nogle tilskud til erhvervslivet, så det kan da være, at hr. Eyvind Vesselbo bliver mere tiltrukket af at få den melding.

Nej, vi holder ved i forhandlingerne om vandmiljøplan III. Det vil vi gerne være med til fremover. Vi vil gerne have en ambitiøs reform. Nu må vi se, om regeringen også vil det. Men jeg vil gerne bede hr. Eyvind Vesselbo forholde sig til det, vi diskuterer. Hvad mener Venstre om at lave 300-meter-bufferzoner omkring særlig sårbar natur? Nu starter vi bare med ét spørgsmål. Så kan det være, jeg kan få bare ét svar.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Der kom ikke nogen tilkendegivelse om finansieringen af det her beslutningsforslag. Det er jo ikke nok, at der bare står i forslaget, at man vil give 400 mio. kr. Og vores naturprojekter, vores naturparker, vores naturgenopretning er jo fra Venstres side og fra regeringens side finansieret. Der er jo indgået aftaler på det her område, som er fuldt finansierede. Det er jo det, der er forskellen på Venstres og Socialdemokratiets opfattelse af forslag og økonomi. Vi har planlagt de her ting, vi har prioriteret de her ting, sådan at vi ved, hvad vi gør, også fremtidigt.

Kl. 14.40

Og med hensyn til 300-meter-bufferzoner: Vi vil gerne have lov til at undersøge den ting. Jeg mener, at ministeren jo her klart har sagt – og vi andre har i flere timer stået og sagt det – hvilke planer der kommer fremover. Og der vil spørgsmålet om bufferzoner jo også indgå som et element.

Første næstformand (Svend Auken):

Da der ikke er flere, der har spørgsmål til hr. Vesselbo, går vi videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

B 147 drejer sig om genopretning og pleje af Danmarks naturområder, og det er selvfølgelig noget, der ligger Dansk Folkeparti meget på sinde.

Vi har jo sagt det mange gange før, og vi siger det gerne igen: Det er glædeligt at konstatere, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti allerede på nuværende tidspunkt har indgået en aftale om at undersøge, om man kan sælge nogle af de der såkaldte mindre nåletræsplantager, så vi på den måde kan frigøre nogle af de midler til netop naturen.

Det er selvfølgelig også glædeligt i den henseende at konstatere, at der er andre partier her i Folketinget, der ønsker at gå den samme vej. Den forrige regering havde jo som sagt mange gode intentioner, men problemet var bare, at der næsten aldrig fulgte penge nok med, når de gode intentioner skulle føres ud i livet.

Nu har vi heldigvis fået udpeget nogle af de her nye områder, de såkaldte habitatområder, og sammen med den nye naturaftale skulle vi jo gerne få frigjort nogle midler til at gøre en særlig indsats for naturen i Danmark, så vi kan få oprettet den natur og pleje den naturtype, som findes i forskellige områder.

Dansk Folkeparti mener også, at vi skal være stolte af de naturområder, vi har i Danmark. Derfor vil vi også gerne være med til at bevare dem rundt om i landet. Sidste år var det 50 mio. kr., vi tilførte naturen, plus over 45 mio. kr., som Friluftsrådet har investeret i de gode projekter.

Igen i år blev der ligeledes afsat penge til naturformål, som vi synes det er meget vigtigt at vi fortsætter med i årene fremover. Men det er også lige så vigtigt, at borgerne bliver inddraget i de forskellige projekter i årene fremover.

Nu er vi startet, og det tegner rigtig godt. Der er mange, der gerne vil være med til at udforme bl.a. de nye naturparker, og den erfaring kan vi måske benytte ved andre naturprojekter. Vi er i hvert fald åbne for at diskutere alle de her muligheder, som ligger foran os.

Men det kan selvfølgelig også blive meget bedre. Så derfor er det vigtigt, at vi bliver ved med at presse på i den retning, som vi ønsker at gå, og dermed sikre beskyttelse og genopretning og fortsat pleje af Danmarks naturområder.

Vi er først lige begyndt, og vi må ikke glemme, at den tidligere regering har haft mange år til at vise, hvad den egentlig mente var vigtigt for naturen. Jeg håber selvfølgelig på, at vi får en god debat om de her ting og også gode fremtidige debatter, for det ligger os meget på sinde, at naturen bliver ved med at bestå. Jeg mener også, at vi alle sammen vil det godt for naturen og egentlig vil det samme, men på forskellig vis.

Men Dansk Folkeparti kan selvfølgelig ikke støtte dette forslag, som er fremsat her i dag, delvis også på grund af, at finansieringen, som vi synes er en utrolig vigtig ting for at kunne fortsætte den fortsatte naturgenopretning, ikke er i orden.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Man kunne jo bede hr. Jørn Dohrmann, og det vil jeg så gøre, om at forsøge at forholde sig til beslutningsforslaget, forholde sig til principperne i det.

Hvad mener Dansk Folkeparti om princippet om, at der bliver skaffet flere vandløbsnære engarealer, om bufferzoner og forstærket pleje? Kunne man ikke bare sådan få lidt at høre? Hvad er Dansk Folkepartis politik på det her område? Så kan vi tage den økonomiske diskussion og alle de andre diskussioner siden hen.

Men nu vil jeg jo egentlig meget gerne have at vide: Hvad er den principielle holdning til det her fra Dansk Folkepartis side? Det må være det første, inden vi overhovedet kan komme i gang med en diskussion, hvor jeg kan høre på Dansk Folkepartis ordfører, at det drejer sig om alt muligt andet end lige netop det forslag, der ligger på bordet her.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det viser jo endnu en gang, at hr. Torben Hansen ikke følger med i, hvad man siger heroppefra, for jeg siger jo, at vi gerne vil give til naturen. Det er netop det, vi gør, når vi indgår et naturforlig; når vi siger, at vi vil give til habitatområderne; vi vil give til bynær skovrejsning, således at folk kan komme ud i naturen.

Man forholder sig til, at man skal gøre en ekstra indsats for naturen, og dermed er intentionerne netop, at man vil gøre noget for naturen. Det er ikke noget med kun at stå og sige, at nu skal de have 400 mio. kr. ekstra, næh, vi siger, at de penge har vi afsat, og dem ønsker vi også at bruge. Men fra Dansk Folkepartis side ønsker vi også at give et konkret eksempel på, hvad vi ønsker at bruge pengene til. Vi vil ikke bare slynge en masse tal ud, som ikke er realistiske, som man har gjort i den tidligere regerings tid. Der har man jo ikke ført det ud i livet.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er meget godt, at naturen ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, i hvert fald ifølge Dansk Folkepartis ordfører. Ordføreren siger så også i indlægget, at under den tidligere regering fulgte pengene ikke med.

Det er jo en fuldstændig absurd påstand, når man ser på de besparelser, der her har været på Skov- og Naturstyrelsen, og på, at Dansk Folkeparti var med i et forlig på 50 mio. kr. sidste år. I år er der så et eller andet løst, som vi nu har brugt et par timer på at diskutere.

Det, vi i hvert fald har fundet ud af, er, at vi stadig væk ikke har fået svar på, om der er så meget som en krone i det her. Derfor virker det fuldstændig absurd, når man siger, at man er med til at putte penge i naturen og alt muligt andet.

Men det, jeg faktisk gerne vil have Dansk Folkepartis svar på, er, hvad man mener om princippet med vandløbsnære engarealer, om bufferzoner og om forstærket naturplejeindsats.

Så lad os tage økonomidiskussionen væk. Det kan vi godt gøre for min skyld. Jeg vil bare gerne have at vide, hvad den principielle, politiske holdning fra Dansk Folkepartis side til det her er.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg mener ikke, man kan være i tvivl om, at bl.a. det med bufferzonerne indgår i de overvejelser, man har omkring Vandmiljøplan III og alle de ting. Men der er vi jo ikke med. Vi er jo ikke budt med indenfor, og hvem er det, der blokerer for det? Det er jo netop Socialdemokratiet og SF og De Radikale. De vil ikke have Dansk Folkeparti med. Næh, vi kan eventuelt komme til bag efter, og så kan vi sige ja til det, man måske gerne vil have.

Jeg synes bare, at man skal forholde sig til, hvad man faktisk har gjort under den tidligere regering, som hr. Torben Hansen måske ikke var en del af. Men man må forholde sig til, at man der oprettede, lad os sige ca. 430 ha skov om året over en 10-årig periode, mens den her regering med støtte fra Dansk Folkeparti har oprettet 930 ha skov. Det er en mærkbar forbedring, som jeg mener man skal lægge mærke til. Det er ikke bare tomme ord.

De her budgetter, som hr. Torben Hansen henviser til, var jo penge, man havde et ønske

om at bruge, men som man rent faktisk ikke brugte.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Skal vi nu ikke lade ret være ret, for det er jo ikke helt rigtigt, at den nuværende regering har sørget for at udvide skovarealet i det omfang, som hr. Jørn Dohrmann siger. Det er takket være kommunernes indsats, at det går så godt.

Jeg synes faktisk, at vi kan være utrolig glade for, at vi har nogle kommuner, der tager deres drikkevandsproblemer alvorligt. Det er jo, fordi kommunerne har indset, at de simpelt hen er nødt til at gøre noget selv for at være med til at sikre, at vi har rent drikkevand i fremtiden, og derfor planter de skov som aldrig før. Med andre ord har vi også lige pludselig nogle penge til rådighed i statssammenhæng, som vi muligvis kan bruge til en anden type skovrejsning eller en anden type naturpleje, hvad ved jeg, fordi kommunerne nu tager sig af det, som regeringen tidligere skulle tage sig af. Det er jo interessant, at regeringen eller i hvert fald Dansk Folkeparti gerne vil tage æren for den indsats, kommunerne har ansvar for.

Kl. 14:50

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu ved jeg ikke, om jeg kan, men jeg vil prøve at forklare fru Elsebeth Gerner Nielsen, at den her regering med støtte fra Dansk Folkeparti er blevet meget bedre til at få noget ud af de penge, man har til rådighed. Jeg ved ikke, om fru Elsebeth Gerner Nielsen vil høre efter, men det er jo sådan, at der er indgået nogle partnerskaber, således at kommunerne ganske vist betaler for jorden, men vi kommer med planterne, og dermed får vi mange flere hektar skov, hvorved vi kan undgå, at drikkevandet går til.

Det er da en god måde at gøre det på. Hvis en kommune har noget jord liggende, som den gerne vil have skov på, og vi kommer med planterne, og vi på den måde kan få rejst dobbelt så meget skov, så er det da en fornuftig politik. Hvorfor så gå ud og betale for noget jord, der bare ligger hen, når alle er interesseret i at få skovrejsning? Det er altså en ny måde at tænke på. Er det ikke en god ting at gøre? Jo, det mener vi i Dansk Folkeparti det er.

På den måde får vi mere skovrejsning, og det er da en succes. Så hvorfor gå og skælde kommunerne ud? Det har vi slet ingen intentioner

om. Vi synes, det er rigtig godt, det, der er opnået, og det vil vi gerne have lidt af æren for.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der er lige kommet en ny undersøgelse, der viser, at kvinder bruger begge hjernehalvdele, når de taler, og når de tænker, og det er baggrunden for, at jeg godt kan sidde og tale samtidig med, at jeg hører, hvad hr. Jørn Dohrmann siger. Og så vidt jeg kunne høre, havde hr. Jørn Dohrmann overhovedet ikke forstået, hvad jeg sagde.

Det, jeg sagde, var netop, at jeg mente, at vi skulle sige tak til kommunerne, fordi de gjorde alt det, vi andre ikke har taget os af, og som den nuværende regering heller ikke har taget sig af. Det er kommunerne, der rejser skov som aldrig før, det er ikke staten.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes egentlig, man kan sige, at det var en rar bemærkning, fru Elsebeth Gerner Nielsen kom med, for så kunne vi jo sløjfe pengene på den konto, idet fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at de alligevel ikke skal bruges til skovrejsning. Det er jo noget sludder, hvorfor skulle vi ellers afsætte penge til det?

Fru Elsebeth Gerner Nielsen må da kunne se, at pengene går til skovrejsning, så jeg tror, at fru Elsebeth Gerner Nielsen vil gå op og undskylde den utrolig fjollede bemærkning. Men nej, vi skal heller ikke tro det umulige.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er fru Nina Berrig som ordfører.

Nina Berrig (KF):

Det Konservative Folkeparti har noteret sig, at forslagsstillerne ligesom vi har læst Wilhjelmudvalgets rapport og taget afsæt i denne. Wilhjelmrapporten indeholder meget godt, men mangler desværre de økonomiske analyser, som udvalget ikke fik lejlighed til at udføre.

Det Konservative Folkeparti synes, at det er hensigtsmæssigt og fornuftigt grundigt at vurdere de omkostninger eller gevinster, der måtte være i at realisere de enkelte forslag. Der er sikkert megen fornuft i at skabe nye vandløbsnære engarealer og forstærke plejen af naturen og at styrke indsatsen for naturopretning og at oprette bufferzoner omkring sårbar natur. Når omkostninger og gevinster er vurderet, vil Det Konser-

vative Folkeparti formodentlig meget gerne medvirke til at gennemføre det.

Regeringen er i fuld gang med at tilvejebringe et sådant grundlag og med henvisning til, at regeringen er i gang med dette arbejde, herunder at der fremlægges en handlingsplan for biodiversiteten i efteråret 2003 og forslag til revision af både naturbeskyttelsesloven og skovloven, og at der således på nuværende tidspunkt ikke foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag på flere af forslagene, kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om naturpleje og genopretning og mere natur til flere, en naturreform for Danmark.

Kl. 14.55

Vi ønsker at afvente et seriøst grundlag for behandlingen af de fremsatte forslag, herunder også en redegørelse for, hvordan man har tænkt sig at tilvejebringe den foreslåede finansiering.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Der har jo været en del usaglig diskussion om, hvad det er for en politik, der fører til forarmelse af naturen osv. Det kunne være, at vi måske skulle prøve at få den debat lidt tilbage på skinner igen og konstatere, at i et moderne samfund er situationen jo den, at der vil den generelle udvikling lægge et massivt pres på naturen.

Vejbyggeri, byudvikling, intensivt landbrug, konkurrencen osv. går i retning af at lægge et pres på den levende natur, og det er jo det, vi har set i Danmark, ved at stadig flere naturtyper forsvinder og forarmes, ved at antallet af dyre- og plantearter bliver mindre og mindre. Derfor er spørgsmålet selvfølgelig: Hvad er den nødvendige grønne politik for at modgå denne forarmelse, og hvornår er den grønne politik stærk nok til at stoppe tilbagegangen i naturtilstanden og måske ligefrem på sigt begynde at styrke udviklingen i naturen?

Der må vi konstatere, at det hidtil ikke er lykkedes at skabe et flertal for en grøn politik, der var stærk nok til at imødegå tilbagegangen i naturen. På den baggrund blev Wilhjelmudvalget nedsat for at finde en bred samfundsmæssig opbakning til, hvilke initiativer der kunne medvirke til at standse tilbagegangen i naturen, komme med forslag til, hvordan det skulle gennemføres og dermed skabe grundlag for en politisk beslutning.

Det kan man selvfølgelig altid diskutere, om det er den rigtige måde at gøre det på, for ulempen ved et så bredt sammensat udvalg er, at det tager tid, at der er en risiko for, at man ikke bliver enig, og at det, man kan blive enig om, er for svagt til at løse problemet.

Men det viste sig jo, at de ulemper ikke i noget særligt omfang gjorde sig gældende for Wilhjelmudvalgets arbejde. Tværtimod var det et meget effektivt arbejde, og man blev forbløffende enig om forbløffende meget.

Den rapport var færdig i efteråret 2001, overladt til politikerne, og så kunne man jo forvente, hvad enten man var fra landbruget eller de grønne organisationer eller nogle af de mange andre, der ydede en konstruktiv indsats i den sammenhæng, at der blev taget politisk stilling til den. Hvis der i den sammenhæng var politiske kræfter, der havde svært ved at overskue omkostningerne eller havde svært ved at finde pengene, så var det jo et politisk problem, som man måtte forholde sig til.

Den vilje har desværre ikke været der siden november 2001, fordi der kom et nyt flertal, og det grønne flertal blev til et mindretal. Situationen er jo, at der intet er sket på området, fordi man har sendt alle overvejelser i fornyet udvalgsbehandling, fordi man venter på, om der er forbedrede tilskudsmuligheder fra EU, og fordi man nu lige skal have en ekstra runde og overveje. Derfor er der intet sket på området i over halvandet år, det er virkeligheden i det.

Nu kommer vi så oven i købet i en så usaglig diskussion, at regeringspartierne ikke engang vil tage stilling til, om de i princippet synes, at anbefalingerne fra Wilhjelmudvalget er relevante og bør gennemføres. At man siger: Vi synes, det er en god idé med vandløbsnære områder, fordi det er en af de naturtyper, der er allermost trængt, som forsvinder med størst hast, men vi skal også finde pengene og prioritere. Det havde været fair.

Hvis man havde sagt: Jamen der er brug for øget naturpleje, men amterne har jo svært ved at deltage, fordi deres økonomi er skåret ned, og der er også stramme tider på statsbudgettet, så derfor skal vi lige have prioriteret. Det havde også været fair, men det gør man ikke.

Man siger, at det er nogle totalt usaglige, tilfældige, ligegyldige anbefalinger, og det er altså en hån mod Wilhjelmudvalget, i stedet for at påtage sig sit eget politiske ansvar for at finde pengene og prioritere det, så bare at begynde at håne det udvalgsarbejde, som erhvervsorganisa-

tioner og grønne organisationer og andre har brugt utrolig meget tid og mange kræfter på at lave. Det synes jeg ikke man kan være bekendt.

Når der efterlyses finansiering i forbindelse med et beslutningsforslag, vil jeg bare i al stilfærdighed sige til Venstres ordfører, at jeg ikke mindes, at der i bemærkningerne til et eneste af de beslutningsforslag, som oppositionen – dengang den nuværende regering var i opposition – fremsatte, stod noget om finansiering overhovedet. Det var i øvrigt beslutningsforslag, der var karakteristiske ved meget stor enkelhed og kortfattedhed, typisk på 2 linjer.

Men sagen er jo, at finansiering det er noget, man må aftale i forbindelse med finansloven, og hvis regeringen synes, at det her er fornuftige forslag, så indbyd dog til en forhandling om at finde den nødvendige finansiering. Den er jeg sikker på at vi gerne deltager i, ikke ved at sælge statsskove ganske vist, men det kunne jo være, at der var andre muligheder. Indbyd til forhandling om finansieringen, vi deltager gerne.

Kl. 15.00

Men kort sagt, grunden til, at der ikke er nogen vilje til for nuværende at yde den naturindsats, som handler om nogle af de mest pressede naturtyper, er jo, at det er sendt i udvalg med henblik på ikke at skulle finde penge foreløbig, for dem har miljøministeren ikke ret mange af.

Jeg synes i øvrigt, at miljøministeren skulle vende tilbage til den ærlighed, han havde i den første måned af sin regeringstid. Dengang hed det: Ja, der er skåret ned på miljø- og naturområdet, fordi vi har prioriteret sygehuse højere. Den begrundelse kan han jo ikke bruge mere, fordi nu er de ekstra 1½ mia. kr. til sygehusområdet også forsvundet, nu er det til flere fængsler og den slags, det lyder måske mindre tiltrækkende. Men vend dog tilbage til ærligheden og sig, at det her er en politisk prioritering. Vi har nedprioriteret natur- og miljøområdet. Det er det, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Nina Berrig (KF):

Nu tror jeg, jeg forstår risikoen ved at fatte sig i korthed. Hr. Jørn Jespersen har ikke forstået, hvad jeg sagde, så nu vil jeg tillade mig at prøve én gang til.

Jeg gjorde meget opmærksom på, at vi fra konservativ side har læst Wilhjelmrapporten, og vi har også fundet, at der er mange gode forslag. Men forudsætningen for, at vi vil gå videre, er, at vi vil have en vurdering af omkostningerne og

gevinsterne, og den mener vi ikke til fulde er fremlagt nu. Så vi ønsker ikke at sige ja, før vi har de ting på plads.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror, vi misforstår hinanden, fru Berrig og jeg, fordi mine bemærkninger om det kortfattede og meget enkle rettede sig mod de beslutningsforslag, som Venstre og De Konservative typisk fremsatte i sidste valgperiode. Jeg kunne også sige det lidt mere direkte: Der var ikke ofret meget tid og intellektuel kraft på de pågældende forslag. Det var det, jeg henviste til.

Jeg noterede mig godt, at De Konservative her tilkendegav, at man var sympatisk indstillet over for bl.a. de her forslag fra Wilhjelmudvalget, men at man manglede økonomiske overslag. Så siger jeg bare, at så håber jeg, man skyn-der sig at få dem, sådan at der kan blive taget stilling til det. Jeg tror, at hvis man havde haft viljen til at få en vurdering af det økonomiske omfang af det her forslag, kunne man godt have nået det på 1½ år.

Men vi venter i stadig stigende utålmodighed på, at regeringen beslutter sig, og med stadig stigende spænding på, om man, når man så har besluttet sig, vil støtte Wilhjelmudvalget og kan finde pengene.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Som omtalt tidligere har det været en meget stor fornøjelse at tage rundt i landet og diskutere natur og miljø med borgerne, som er optaget af, hvordan det står til med naturkapitalen.

Jeg kan hilse miljøministeren og sige, at interessen for at være med til at redde Danmarks natur er meget stor, og samtidig er mange borgere noget så umoderne som bekymrede. For hvad nytter det, at man sparer på vandet og lader være med at bruge pesticider på grøntsagerne, hvis der ikke sker noget på de områder, hvor det virkelig betyder noget?

På møderne er det også kommet til at stå klart, at de store udfordringer ligger inden for fire områder. For det første bliver der overalt gjort opmærksom på, at der ingen penge er til at pleje de naturområder, som vi allerede har erhvervet. Vi har fredet store arealer, men den natur, vi i sin tid fredede, er nu blevet til en helt an-

den grundet manglende pleje. Det skyldes selvfølgelig først og fremmest, at amterne har overordentlig svært ved at få deres økonomi til at hænge sammen, og at det er nemmest at spare et sted, hvor der ingen ventelister er.

Med til billedet hører også, at vi ikke har fået spredt kvæget i tilstrækkelig grad. Det betyder, at der er store engarealer, som ikke bliver afgræsset og derfor springer i krat.

For det andet har vi det problem, at Danmarks natur er alt for fragmenteret. Her og dér har vi store naturarealer, men de hænger ikke sammen, hvilket betyder, at flora og fauna ikke kan vandre.

For det tredje: Danmarks natur er blevet for tør takket være en intensiv dræning og tørlægning af søer, f.eks. Fiilsø i Ribe Amt, men vi kan også nævne et hav af andre områder, der er blevet drænet og tørlagt med henblik på at udnytte jorden til landbrug.

Og endelig for det fjerde siger borgerne, at der er gode grunde til at oprette nationalparker. Af samme grund bør det ikke være snævre lokale interesser, som afgør, om der skal være en nationalpark eller ej. Det projekt, ministeren er i gang med, er jo nærmest sådan et regionalparkprojekt, ikke et nationalparkprojekt, fordi ministeren er så utrolig optaget af, at der ikke må være en eneste part ude lokalt, som ikke bryder sig om nationalparken.

Kl. 15.05

Og der gør borgerne netop opmærksom på: Jamen det, vi ønsker, er store nationalparker, som har betydning for hele Danmarks befolkning, og måske nok så vigtigt er det, at de har betydning for at bevare den biologiske mangfoldighed, som fremtidens generationer og, ja, hele befolkningen er dybt afhængig af.

Alle disse problemstillinger tages der på den ene eller anden måde højde for i Socialdemokratiets beslutningsforslag, som jo samtidig afspejler de forslag, som Wilhjelmrapporten rummede.

Det Radikale Venstre finder beslutningsforslaget meget sympatisk, og vi glæder os til de videre drøftelser om, hvordan vi sikrer Danmarks natur, herunder også, hvordan vi finansierer indsatsen. Det sidste står der ikke så meget om i Socialdemokratiets gode oplæg, som jeg gerne vil sige tak for.

Første næstformand (Svend Auken):

Næste ordfører er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten er vi positive over for det forslag, som vi her behandler, forslag til folketingsbeslutning om naturgenopretning m.v. Vi mener, det er et forslag, som har et bredere sigte med hensyn til naturen end de meget snævert tænkte planer, som ministeren arbejder ud fra. Han kører jo i et meget smalt spor med nogle nationalparker og så udsalg af nogle statsskove. I det her beslutningsforslag når vi trods alt længere ud i naturen, så at sige. Vi synes, at det er en udmærket idé at skabe disse 100.000 hektar nye arealer med enge, overdrev osv.

Der er nogle af de tekniske ting i forslaget, jeg godt vil drøfte nærmere, f.eks. når det gælder de forskellige former for bufferzoner eller beskyttelseszoner.

En af de ting, som kan være væsentlig, som jeg også tror at man skal have med ind, er, at der også skal være muligheder for, at vilde dyr f.eks. kan passere i landskabet fra det ene område til det andet. Der kan være brug for nogle lidt andre korridorer end lige præcis dem, der er nævnt her i forslaget. Så det kan godt være, når man får det arbejdet helt igennem, at det så skal ligge lidt anderledes i naturen end som her foreslået.

Det helt afgørende er imidlertid efter vores opfattelse, at hvis dette skal lykkes, skal det ses i sammenhæng med en kommende generel vandmiljøplan og et kommende indgreb imod næringsstofforurening og pesticidforurening. For hvis vi ikke får skruet ned for det samlede forureningstryk med kvælstof, fosfor og pesticider, vil det under alle omstændigheder presse disse områder så meget, at det bliver vanskeligt at få det til at lykkes. Altså f.eks. er et overdrev ikke noget, man sådan skaber fra den ene dag til den anden. Det tager måske endda helt op til 100 år at skabe det, hvis det virkelig skal være fint. Og hvis man så bliver ved med at hælde ammoniak ned på områderne gennem luften, fordi vi har en for koncentreret landbrugsproduktion, ja, så kan det formentlig slet ikke lade sig gøre.

Så derfor, hvis ikke vi får taget fat om de helt generelle problemer med det alt for store pres, der er på naturen, og her taler vi altså om en indsats inde på de store hartkorn, på den tunge, fede jord, vil det gøre det vanskeligt at sikre naturområderne, også helt ude i strandengene og omkring vandløb osv.

Men hvis man altså kan se det her i sammenhæng med en ny vandmiljøplan og en ny pesticidhandlingsplan, så vi får taget hul på de ting,

vil dette forslag kunne være, om jeg så må sige, den tredje del af en sådan naturgenopretningsplan. Altså hvis vi kan få fjernet pesticidpresset, hvis vi kan få fjernet kvælstofpresset, og vi kan få en sådan genopretningsplan her, vil tingene kunne hænge sammen. Men disse elementer forudsætter hinanden, for at det kan komme til at virke.

Kl. 15.10

Det helt afgørende problem er det alt for store forureningstryk, som vi ser i vores natur. Vi har ikke problemer med, at forslagsstillerne ikke peger fuldt ud på finansieringen, det er rimeligt på nuværende tidspunkt af året inden finanslovforhandlingerne at fremsætte et sådant beslutningsforslag; det anerkender vi fuldt ud.

Vi er lidt betænkelige, hvis man i EU begynder ligesom at forsøge på at få gjort landbrugsstøtten mere acceptabel ved at begynde at kalde den noget mere grønt, og derfor er vi lidt betænkelige, hvis det skal tages fra de nuværende landbrugsordninger, som så på den måde i realiteten bare opretholdes. Men det kan vi alt sammen kigge på.

Vi er positive over for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Som også debatten tidligere på dagen indikerede, er vi i Kristeligt Folkeparti meget varme fortalere for, at vi skal være naturforvaltere, og indimellem kan det ligesom forstås, i hvert fald når vi har debatten her i salen, at det er på to forskellige økonomiske niveauer.

Men jeg skal igen understrege, at vi såmænd er tilfredse med de forlig, som vi har indgået, både naturforlig 1 og naturforlig 2. Som tidligere nævnt tager vi ét skridt ad gangen. Det her forslag, som vi nu debatterer, har jeg lidt på fornemmelsen er sådan et tigerspring, og vi er altså mest til at tage ét skridt ad gangen frem for et tigerspring, for man ved ikke altid, hvor tigeren havner henne, når den springer.

Men egentlig kan vi sagtens støtte forslaget forstået på den måde, at det er gode initiativer. Og det er faktisk, sådan som jeg læser det, initiativer, der langt hen ad vejen falder i tråd med de naturforlig, som ligger, og den proces, som er i gang.

Det, som bare er spørgsmålet, er: Hvor meget og hvor mange penge? Derfor er vi selvfølgelig

også betænkelige ved finansieringen. Så jeg sad lige og fik den idé, at man jo kunne stemme for forslaget og så bede Socialdemokraterne om at finansiere det; så kunne alle måske være glade.

Men når jeg så læser videre i forslaget, kommer jeg også indimellem til at tænke på: Jamen vil vi egentlig det samme, vi, der er med i naturforliget, og de, der er uden for naturforliget? Kalder vi det bare noget forskelligt? For i forslaget, som vi debatterer nu, står der jo vandløbssystemer, fjorde, søer; i naturforliget står der strandenge og ådale, det er i hvert fald noget, der er rimelig fugtigt.

Så er der moser, og naturforliget snakker om højmoser. Så snakkes der her i forslaget om træbevoksede naturtyper, og det synes jeg da er et udmærket udtryk, men man kunne måske også vælge at kalde en træbevokset naturtype for en skov. Det er jo netop noget af det, som naturforliget indikerer gerne at ville være med til at gøre noget ved, bynær skov.

Kyster og klitter og klitheder, jamen der er jo intet til hinder for – og det tror jeg da også at tiden vil vise og allerede har vist – at der er nogle af de nationale naturparker, der faktisk nærmer sig både kyster og klitter og klitheder. Så der kan jo sagtens være sammenfald.

Så alt i alt et udmærket forslag, som Kristeligt Folkeparti ikke støtter, fordi finansieringen er så fjernt fra virkeligheden, at det kan vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg takker for Kristeligt Folkepartis kommentarer.

Kl. 15.15

Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvis der lå en eller anden check på bordet, om så Kristeligt Folkeparti rent faktisk syntes, at det her var et godt forslag.

Hvad med materien i forhold til de her tre punkter, der er i beslutningsforslaget, hvad mener man om dem rent politisk? Skal jeg forstå det sådan, at dem synes man egentlig meget godt om?

Så er det lidt specielt – jeg er ked af at skulle sige det – men vi har rent faktisk fortalt i forslaget, hvor en del af pengene skal findes henne. I det naturforlig, som hr. Mogens Nørgård Pedersen omtaler indtil flere gange, er der ikke nævnt så meget som en eneste krone nogen som helst steder.

I redegørelsen »Danmarks Natur – ansvaret for at beskytte den og glæden ved at benytte den« fra oktober 2002 på 8 sider, som jeg regner med var en basis for det første naturforlig, står der heller ikke nogen som helst steder så meget som én eneste krone nævnt. Så jeg vil sige: Vi er rent faktisk kommet rigtig langt, for vi har rent faktisk villet vise, hvor pengene skal komme fra.

Men jeg kunne da godt tænke mig at vide: Mener hr. Mogens Nørgård Pedersen, at det i materien rent faktisk er et temmelig godt forslag? Så skal hr. Mogens Nørgård Pedersen være velkommen til at stemme for, og vi kan endda gøre ham til medforslagsstiller. Det kan vi sagtens finde ud af.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg påpegede såmænd bare, at der faktisk var sammenfaldende elementer, og det glæder jeg mig meget over.

Men når vi ikke kan være medforslagsstillere eller stemme for forslaget, er det jo af grundlæggende årsager. Den ene er finansieringen, og den anden er: Hvor skal, havde jeg nær sagt, vi andre være henne, hvis alt bliver udlagt som natur? Hvad skal vi leve af? 100.000 hektar er faktisk et ret stort område.

Derfor siger vi: Jamen lad os da tage et skridt ad gangen og så få tingene til at hænge sammen i stedet for at tage sådan nogle tigerspring, som vi ikke ved hvor ender.

Og så er det jo ikke rigtig, at det er finansieret. Det er jo kun halvdelen af finansieringen, der er gjort rede for.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu er de 100.000 hektar jo ikke noget, som vi har siddet og kastet terninger om oppe på tredje sal, og hvor vi så har skullet finde en eller anden mellemproportional, hvor vi skulle ende henne. Det er rent faktisk Wilhjelmudvalgets meget udmærkede rapport, det er et partsudvalg, der er kommet med nogle indstillinger med hensyn til, hvor Danmarks natur skal bevæge sig hen.

Mener hr. Mogens Nørgård Pedersen så, at Wilhjelmudvalget slet ikke har taget hensyn til, hvor vi andre skal være, og at det faktisk er helt hen i skoven, det, der står i Wilhjelmudvalgets rapport?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det vil naturligvis være utidigt og tilnærmelsesvist dumt, hvis jeg står og siger, at et seriøst arbejdende udvalg kommer med nogle tal, der er helt hen i vejret. Det, som jeg siger, er, at det er meget store arealer, og det er jo ikke sikkert, selv om der er en anbefaling, at det er det, der netop skal være til det formål.

Derudover kommer også, at vi jo indimellem har andre forslag, som vi er optaget af, og som kræver store arealer, bl.a. sikring af drikkevand. Derfor er det vigtigt, at vi har en balance i det.

Nej, jeg underkender ikke Wilhjelmudvalgets arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Jeg vil da gerne starte med at takke for støtten, desværre ikke støtte op til de 90, men det var i hvert tilfælde rart at høre, at der var nogle, der syntes, at det ikke var så dårligt, det her.

Det var også sådan, jeg hørte Kristeligt Folkepartis ordfører, som, når sandheden kommer frem, nok rent faktisk føler sig bundet af naturforlig 1 og naturforlig 2, hvor man har fundet ud af, at der har man måske købt katten lidt mere i sækken, end man havde regnet med, og det her var måske egentlig lidt bedre, men man er bundet op, og det har vi selvfølgelig også respekt for.

Det, jeg synes der måske er lidt skuffende i den debat, vi har været igennem her, er, at i forhold til regeringspartierne og i forhold til Dansk Folkeparti har vi været meget langt omkring, man har snakket om skove og alt muligt andet, og det eneste, der ikke er nævnt noget om i de tre punkter på beslutningsforslagets første side, er, så vidt jeg erindrer, skov.

Der synes jeg det havde været rart, hvis der var kommet nogle udmeldinger på: Hvad mener man rent principielt? Hvad er den politiske holdning til en bufferzone? Hvad er den politiske holdning til de der vandløbsnære engarealer? Hvad vil den politiske holdning være til en forstærket naturplejeindsats? Det har vi overhovedet ikke hørt noget om. Det synes jeg er trist, men det kan vi jo desværre nok ikke gøre noget ved.

Hr. Keld Albrechtsen sagde også noget om grønne korridorer. Jeg vil gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne til forslaget rent faktisk også er et afsnit om en økologisk infrastruktur. Man kan kalde det, hvad man vil, men det korte af det lange er, at netop på den måde, vores natur er indrettet på i dag, veje, jernbaner, broer, alt mulig andet, så får vi desværre nogle små afgrænsede områder, nogle små afgrænsede leveområder, og en del af naturpolitikken i fremtiden vil også være at skabe forbindelse derimellem, simpelt hen også for at sikre, at genetikken også er i orden i den fauna, som der nu engang er.

Men jeg skal i hvert fald takke for de tilsagn, der desværre så ikke når op på de 90, men det er nok ikke sidste gang, vi har hørt om denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt stop for udvidelse af svinebedrifter/etablering af nye svinebedrifter.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Martin Lidegaard (RV).

(FremSAT 1/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er kun ca. 2 år siden, det var nemlig den 21. februar 2001, at min forgænger her i salen afviste et beslutningsforslag om et midlertidigt stop for udvidelse og nyetablering af svinefarme. Det